

som Regjeringen har foreslaaet, og for det Andet mener det, at Pensionsbestemmelserne burde optages i Lovforslaget. Det er de to Hovedpunkter, hvori det stiller sig fra Flertallet, men tillige har det en Betænkelse ved at slutte sig til Flertallet med Hensyn til de Bestemmelser, som Flertallet har foreslaaet angaaende Rigsdagens Indflydelse paa hele dette Forhold, og det finder det navnlig betænkeligt at overlade den midlertidige Fastsættelse af forskjellige Punkter til Afgjørelse ved Finantsloven. Jeg skal nu afvente de Udtalelser, som maatte fremkomme fra de tvende Mindretals Side, og forbeholder mig derefter nærmere Udtalelse om Sagen, idet jeg anbefaler at stemme for de Forslag, som ere stillede enten af hele Udvalget eller af Udvalgets Flertal.

Svarning: Det forholder sig rigtigt, som udtalt af den ærede Ordfører, at den principielle Forskiel mellem Flertallets og Mindretallets Standpunkt i denne Sag ikke har været større, end at man skulde tro, at der maatte kunde være naaet Overensstemmelse mellem dem om en fælles Indstilling, idet der ganske vist har været Forskelligheder imellem dem, men dog nærmest af en saadan Natur, at de kunne betragtes som Gradsforskelligheder og Nuancer i Opfattelsen, og Sligt skulde man dog kunne komme ud over ved en forfat Behandling i Udvalget. Naar det ikke er sket, og naar Mindretallet ikke er gaaet til at stille selvstændige Endringsforslag, saa ligger det nærmest, som ogsaa berørt af den ærede Ordfører, i det Forslag, som er fremkommet fra Flertallets Side, om dels at udflyde de her i Lovforslaget opførte Lønningsbestemmelser og dels i Almindelighed at fastslaa, at indtil Lønningsloven udkommer, skulde Lønningerne opføres paa Finantsloven. Mindretallet skjøner nemlig ikke rettere, end at Forholdet her ved bliver forandret paa en saadan Maade, at det næppe er sandsynligt, at Regjeringen vil gaa ind paa det. Forholdet er jo nu det, at de bestaaende Love om Statsbanerne indrømme Regjeringen fuld Myndighed til at ordne Forholdene saavel med Hensyn til Funktionærenes Antal som med Hensyn til deres Ansættelse, Afstedigelse og Lønning, og at det kun er bestemt, at Forholdet skal ordnes ved Lov. Naar der nu bliver Tale om at ordne et saadant Forhold ved Lov, saa vil jo altsaa de tre Lovgivningsfaktorer, de to Thing og Regjeringen, staa med lige Myndighed eller Magt overfor hinanden. Ved en saadan Forhandling om en Lov tør det da ventes, at der vil fremkomme et Resultat, som i lige Grad tilfredsstillende dem

Alle, men anderledes stiller Sagen sig, naar disse Forhold skulde afgjøres ved Finantsloven. Det er jo nemlig tilstrækkelig bekendt, at Forholdene ved Finantslovens Behandling medføre, at der ingenlunde altid fra de forskjellige Lovgivningsfaktoreres Side kan øves den samme Indflydelse paa de enkelte, i Forhold til den hele Finantslov underordnede Punkter; Nødvendigheden af at faae en Finantslov for det kommende Aar vil ofte gjøre det umuligt for den ene eller den anden Part at gjøre sin Billie gjældende med tilstrækkelig Energi, forsaavidt angaar saadanne underordnede Punkter paa Finantsloven, og det vil derfor med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal, tror jeg, være klart, at Regjeringen ved at gaa ind paa et saadant Forslag om midlertidig at ordne Lønningsbestemmelserne paa Finantsloven i en væsentlig Grad vil forrykke Forholdet til sin Skade ved at opgive den Indflydelse, som den er berettiget til at øve ved den endelige Ordning af Sagen. Dertil kommer det mere praktiske Hensyn, at der meget let vil opkomme saadanne Uenigheder om disse Bestemmelser, naar de først engang skulde komme ind paa Finantsloven, at Forhandlingerne derom ville kunne trække temmelig langt ud og bidrage yderligere til at forsinke Finantslovens allerede noksom bekendte langsomme Gang. Mindretallet har derfor ikke kunnet gaa med til et Forslag derom, og da dette Forslag paa en vis Maade mere eller mindre indirekte paavirker samtlige Flertallets Endringsforslag, bliver Følgen den, at Mindretallet kun har kunnet slutte sig til et enkelt af Flertallets Forslag, nemlig det til § 1. Dertil kommer, at naar Flertallets Indstilling at udflyde Lønningsbestemmelserne af denne Lov toges til Følge, og yderligere dets Forslag om at udflyde de to Paragrafer, som vedrøre Pensionsforholdene, vedtoges, skjøner Mindretallet ikke, at det har saa særdeles stor Interesse at faae en Lov om det Øvrige, som vilde blive Indholdet af samme, og dette er Grunden til, at Mindretallet har indtaget den passive Holdning, ikke at stille positive Forslag, aldeles bortset fra, at det turde ventes at ville blive uden direkte Nytte at fremsætte saadanne Forslag her i Salen, naar det først havde viist sig, at de ikke kunde vinde Flertal i Udvalget. Mindretallet har været noget tilbageholdende lige overfor den Indflydelse, som Flertallet har villet tillægge Rigsdagen paa det hele Budget, som vedrører Statsbanerne. Det er, som ogsaa fremhævet af Ordføreren, enigt med Flertallet i, at det Rette vilde være at opføre Statsbanerne paa samme Maade som andre Statsinstitutioner paa Finantsloven, altsaa med et bindende Over-